

آیا کتاب مقدس ارتدکس (کتاب‌های بیشتری) دارد؟

اگر کتاب مقدس کلیسای ارتدکس را باز کنید، با کتاب‌هایی روبه‌رو می‌شوید که در بسیاری از کتاب مقدس‌های پروتستان وجود ندارند:

طوبیت، یهودیت، حکمت سلیمان، سیراخ و مکابیان و دیگر کتاب‌هایی که کلیسا در سنت خود حفظ کرده است. گاهی گفته می‌شود که ارتدکس‌ها این کتاب‌ها را بعدها به کتاب مقدس اضافه کرده‌اند. اما تاریخ تصویر متفاوتی ارائه می‌دهد.

رسولان و مسیحیان نخستین در جهانی زندگی می‌کردند که کتاب مقدس یونانی سبعینی نقش بسیار مهمی داشت. این ترجمه قرن‌ها پیش از مسیح در میان یهودیان شکل گرفته بود و بارها می‌بینیم که نویسندگان عهد جدید از متن یونانی کتاب مقدس استفاده می‌کنند.

کتاب‌هایی که امروز برخی آن‌ها را دِیْتروکانونیک یا کتاب‌های قانونی ثانوی می‌نامند، بخشی از سنت کتاب مقدسی‌ای بودند که کلیسا از نخستین قرون با آن زندگی می‌کرد.

کلیسای ارتدکس ادعا نمی‌کند که قرن‌ها بعد کتاب‌های جدیدی به کتاب مقدس اضافه کرده است.

برعکس، کلیسا همان میراثی را حفظ کرده است که از نسل‌های پیشین دریافت کرده بود؛ میراثی که در عبادت، تعلیم و زندگی کلیسا مورد استفاده قرار می‌گرفت.

قرن‌ها بعد، در دوران اصلاحات پروتستانی، جایگاه این کتاب‌ها در میان بسیاری از جوامع پروتستان تغییر کرد و سرانجام از بسیاری از چاپ‌های کتاب مقدس پروتستان حذف شدند.

این یک رویداد تاریخی بود، نه یک افسانه و نه یک توطئه. و شاید نکته مهم‌تر همین باشد:

هیچ مسیحی خودش قانون کتاب مقدس را تعیین نکرده است.

همه ما کتاب مقدس را از کسی دریافت کرده‌ایم.

ما به سنتی اعتماد کرده‌ایم که به ما گفته است کدام نوشته‌ها کتاب مقدس هستند و کدام نوشته‌ها نیستند. پس پرسش فقط این نیست که:

چرا کتاب مقدس ارتدکس کتاب‌های بیشتری دارد؟

پرسش عمیق‌تر این است:

چه کسی این کتاب‌ها را برای شما مشخص کرد؟ چه زمانی این تصمیم گرفته شد؟ و این سنت از کجا آمده است؟

برای یک مسیحی ارتدکس، کتاب مقدس جدا از کلیسا به وجود نیامده است.

کتاب مقدس در بطن زندگی کلیسا دریافت، حفظ، خوانده و منتقل شد.

بنابراین، هنگامی که به کتاب مقدس نگاه می‌کنیم، فقط نباید بپرسیم:

چند کتاب دارد؟

بلکه باید بپرسیم:

این کتاب مقدس را چه سنتی به ما سپرده است؟»

و این پرسشی است که هر مسیحی، صرف‌نظر از سنتی که به آن تعلق دارد، ارزش دارد با صداقت درباره آن تأمل کند